

1917

REQUISICE

Od 26. února do 8. března 1917 konaly se přehlídky zásob obilí, luštěnin, mlýnských výrobků, sena, brambor, slámy a řepy za asistence vojenské. Lidé měli veliký strach před těmito vojenskými přehlídkami. Přehlídky tyto byly konány komisemi jejichž členy byly: starosta obce, a důvěrník zvolený žňovou komisí. Předsedu jmenovalo c. k. okresní hejtmanství. Předsedou zdejší obce byl J. Císař, pr. správce školy z Jestřabí. Řídící učitel zdejší školy byl jmenován v Jestřabí. Vojíni byli Němci z Vídně. Při přehlídkách bylo počítáno pro těžce pracující 366 g obilí denně nebo 300 g mouky, pro lehce pracující 300 g obilí denně nebo 240 g mouky. Ku skrmení smělo býti ponecháno 5 % pozadku a ¼ ječmene po odečtení osiva a pak otruby.

Bramborů počítáno 80 dkg denně na osobu těžce pracující a 50 dkg na lehce pracující. Pro vepře ku s krmení 1 ½ kg denně na kus. Přebytků nebylo, nebo byla toho roku úroda slabá a všude byl jich nedostatek.

Poněvadž naděje kladené do této requisice všude sklamala užila vláda k nabytí většího počtů zásob krajního prostředku. Snížila dávku ponechaného semena na jarní obsetí ze 40 kg na 36 kg po měřici, zabavila všechny směsky pak všechno obilí a mlýnské výrobky ponechané k výživě obyvatelstva od 30. června do 15. srpna 1917, tak že obyvatelstvo mělo zůstatí bez potravin.

Kromě toho za těžce pracující směla se uznati jen 1/3 osob v domě. Také snížila od 15. března 1917 dávku ovsu pro koně z 1 kg na ½ kg denně. Bylo tedy 30. 3. 1917 dodatečně vybrati opět přes 40 q obilí. Lidé nechtěli toto obilí vydati, které pak četníci odebírali.

Od 15. června 1917 konán soupis všech osetých a osazených ploch obilí, jetelů, luk.

V září 1917 sdělány byly ze zvonice 2 zvonky k účelům válečným stavitelem Jiráskem z Uh. Brodu. Také v okolních obcích byly zvony do 25 cm posbírány. Na věži v kostele Slavičinském zůstal jediný zvoneček.

V době od 15. 11. – 16. 12. vypsána byla V. rakouská válečná půjčka. V době od 8. 5. – 10. 6. vypsána byla VI. rakouská válečná půjčka.

Dne 2. října 1916 měli nastoupiti k vojsku odvedenci z r. 1866 – 1871, dne 10. 10. odvedenci z r. 1880 – 1885, velmi opožděné odloženo bylo nastoupení těchto ročníků 3. a 16. listopadu 1916.

Dne 10. ledna 1917 nastoupili vojenskou službu odvedenci z r. 1872 – 1879, kteří byli vyřadění v měsíci červenci v r. 1916 (Hyžík František č. 32).

Od 15. ledna do 7. února 1917 konány přehlídky mladíků nar. v r. 1892 – 1898.

Od 10. února do 20. února 1917 konány přehlídky mladíků nar. v r. 1899.

Od 3. března do 28. března 1917 konány přehlídky nar. 1872 – 1871. Dne 10. února 1917 nastoupil Karel Argaláš. V měsíci květnu konány ještě přehlídky narozených v r. 1867 – 1871.

Koncem června 1917 propuštěn roč. 1864 – 1871. Den 21. října 1916 zastřelen byl z politických důvodů ministerský předseda hr. Stürgh ve Vídni v hotelu po obědě spisovatelem drem. Adlerem. Jeho nástupce byl Körber.

Dne 5. listopadu 1916 prohlášena samostatnost ruského Polska obsazeného rakouským a německým vojskem, pak samospráva Haliče v rámci říše.

Dne 21. listopadu 1916 v 9té hodině večer vypustil ducha J. V. císař František Josef I. Jeho nástupcem prohlášen následník trůnu Jeho Cis. výsost arcivévoda František Josef Karel, jakožto Karel I.

Ministerstvo Körbrovo podalo demisi císaři, ale tento jej nepřijal a potvrdil všechny v úřadě. Dne 12. prosince 1916 oznámeno v říšském sněmě německém, že Německo, Rakousko-Uhersko, Bulharsko a Turecko podaly prostřednictvím neutrálních států nepřátelským státům nabídku na uzavření míru. Nepřátelské státy však tuto nabídku zamítly notou ze dne 31. 12. 1916 a tak trvá válka dále.

Dne 13. 12. 1916 ministerstvo Körbrovo padlo demisi na nátlak německých poslanců, kteří žádali, aby bez svolení parlamentu tedy § 14 zavedl v Rakousku státní němčinu, provedl ohrazení německých okresů v Čechách a odloučení Haliče od zemí rakouských. Jelikož těmto požadavkům vyhověti nechtěl, odstoupil s celým kabinetem. Utvoření nového kabinetu pověřen byl šl. dr. Spitzmüller, bývalý ministr obchodu z kabinetu Stürghkova. Dr. Spizzmüllerovi nepodařilo se však sestavit nové ministerstvo pročež byl pověřen tímto úkolem důvěrník císařův hr. Jindřich Clam – Martinic, který ho také sestavil. Předseda hr. Clam – Martinic podržel si ministerstvo orby, které zastával v ministerstvu Körbrově. Ministrem na místě br. Buriana stál se hrabě Czermín, bývalý ministr Bukureštský. Dne 30. prosince 1916 slavila se korunovace nového císaře v Pešti, jakožto krále Karla IV. uherského.

Koncem roku 1916 uzavřeno a odstraněno bylo české ministerstvo krajanské, ač německé ministerstvo krajanské bylo obsazeno drem. Baerenreitem. Jelikož státy čtyřdohody zamítly uzavřítí, mír, počalo od 1. 2. 1917 zostřená ponorková válka. Německo a Rak.-Uh. prohlásily, že budou blokovat od 1. 2. 1917 ponorkami Anglii, Francii a Itálii. Neutrální lodi v přístavech těchto států měly se nejdéle do 5. 2. 1917 vzdáliti vykázanou drahou. Následkem toho Spojené státy severoamerické přerušily 3. 2. 1917 diplomatické styky s Německem a odvolaly svého velvyslance z Berlína. Tyto styky byly pak přerušeny také v Rak. Uhersku, Bulharsku a Turecku. Dne 17. 3. přerušeny také styk Číny s Německem

Když Německo nechtělo upustiti od zostřené ponorkové války, od níž očekávalo do 3 měsíců kapitulaci Anglie vypověděli Spojené státy severoamerické Německu válku. Příkladu toho následovali pak také republika Kuba, republika Liberia v Africe, království Siamské a konečně také Čína. Diplomatické styky s Německem přerušily také státy středoamerické i jihoafrické.

Dne 9. března 1917 vypukla v Petrohradě revoluce k níž se přidalo i vojsko. Car byl při odjezdu z fronty zajat v Pskově a donucen vzdáti se trůnu za sebe i svého syna následníka trůnu velkoknížete Alexeje. Svým nástupcem a vladařem v Rusku jmenoval car svého bratra velkoknížete Michala Alexandroviče, ale týž na radu vůdce revoluce prohlásil, že vyčká výsledku hlasování národního shromáždění, které bude konáno později. Bude-li zvolen carem, že se pak ujme vlády, do té doby chce zůstatí a státi stranou. V dumě 12 členů utvořilo výkonný výbor, ten dal zatknouti ministry a ustanovil novou vládu. Předsedou ministerstva se kníže Lvov a ministrem zahraničí Miljukov. po té ministři stále se střídali, až v červenci stal se ministerským předsedou Alexander Kerenský a generalissimem ruského vojska general Brusilov a po něm pak generál Kornilov. V Rusku nastaly velmi rozhané poměry a u vojska kázeň uvolněna. Vojsko samo od sebe odbíhalo od svých pluků. Z jara nastala ofensiva Francouzů a Angličanů na západní frontě. Při níž Němci vyklidili značnou část obsazeného franc. území. Na počátku měsíce června zahájili také Italové 10tou ofensivu na Soči. Z počátku podařilo se jim poněkud zatlačiti naši frontu u Gorice a jižně i severně od ní. Když Italové svojí ofensivu zastavili, počalo zase naše rekovné vojsko s ofensivou proti nim a téměř veškerý územní zisk z 10. ofensivy jím vyzvalo nazpět a hrozilo proraziti italskou frontu. Tu nepřátelské mocnosti počaly naléhati na Rusko, aby se ujalo ofensivy. Rusové skutečně začali na počátku července s ofensivou u Zborova a u Stanislavi v Haliči. Z počátku měli značné úspěchy, dobyli opevněného města Břežan pak Haliče a jiných míst. Než deštivé počasí působilo jím obtíže. Zatím naše vojsko dostalo posily zastavilo

jejich postup a samo přešlo k ofenzivě u města Zborova i s vojskem německým. V několika dnech zmocnilo se Tarnopolu, pak Stanislavi a rychle postupovalo na východ, tak že 3. srpna obsadilo hlavní město Bukoviny Černovice. Rusové v krátké době byli z celé Bukoviny a východní Haliče vytlačeni. Nyní nastala a začala naše ofenziva také v Rumunsku a měla pro nás příznivý průběh.

Čtyřdohoda, aby ulevila Rusům, počala opět s ofenzivou a sice Angličané ve Flandřích a Francouzi na Aisně na Sommě a u Verdunu. Z počátku dobyli několika menších úspěchů, ale jich úspěch a postup byl brzy zastaven. Dne 17. srpna začali také Italové novou 11tou ofenzivou na řece Soči. Z počátku dosáhli některých úspěchů a naše vojsko severně od Govice ustoupilo asi 6 km a u moře ztracena byla osada Selo. Naše vojsko však statečnou a zdatnou obranou zabránilo značnějšímu postupu mnohonásobně silnějšímu vojsku italskému. Po statném úspěchu jejich byl postup jejich zastaven.

VI. válečná půjčka byla vypsána od 21. 5. – 8. 6. 1917. Dne 3. listopadu 1917 konány děkovné bohoslužby za zpětné dobytí Govice.

VII. válečná půjčka byla vypsána od 6. 11. – 3. 12. 1917. V listopadu 1917 konán soupis potravin od 26. 11. – 5. 12. V měsíci listopadu 1917 počali ústřední moci vyjednávatí příměří v Brestu Litevském. Příměří bylo ujednáno pro čas od 17. prosince 1917 do 17. ledna 1918. Mezitím vyjednáván byl mír. Po delším vyjednávání konečně uzavřen byl mír s Ukrajinou den 3. března 1918 byla vyhlášena za samostatnou a pak dne 9. března 1918 také s Ruskem (s bolševiky).

Na to bylo zahájeno jednání o mír s Rumunskem, který také skutečně v měsíci dubnu v Bukurešti byl uzavřen. Rumunsko muselo postoupiti Rak.-Uhersku některé pohraničné části země k zajištění hranic. Bulharsko postoupilo větší část Dobvudže. Rumunsko pozbylo celkem 20 000 km² území a povolilo četné výhody hospodářské ústředním státům. V náhradu za ztracené země Rumunsko obdrželo Besarabii dne 11. dubna 1918.

Den 6. ledna 1918 konán v Praze generální sjezd všech českých poslanců říšských i zemských ze všech zemí koruny České. Na sjezdu tomto vydaná proklamace ve příčině zřízení samostatného českého státu. Proklamace tato byla zrušena státem, ale později propuštěna. Na počátku měsíce února byl odvod branců nar. v r. 1900. Od 7. - 9. února 1918 konána nová přehlídka soupisu zásob z měsíce listopadu – prosince 1917.

Po uzavření míru s Ruskem a Rumunskem stažena byla největší část vojska německého i rakousko-uherského na francouzskou pak na italskou frontu.